

Hiob 3

Septuaginta (LXX)

1 μετὰ τοῦτο ἤνοιξεν ιωβ τὸ στόμα αὐτοῦ

2 καὶ κατηράσατο τὴν ἡμέραν αὐτοῦ λέγων

3 ἀπόλοιτο ἡ ἡμέρα ἐν ᾧ ἐγεννήθην καὶ ἡ νῦν ἐν ᾧ εἶπαν ἴδου ἄρσεν

4 ἡ ἡμέρα ἐκείνη εἴη σκότος καὶ μὴ ἀναζητήσαι αὐτὴν ὁ κύριος ἀνωθεν μηδὲ ἔλθοι εἰς αὐτὴν φέγγος

5 ἐκλάβοι δὲ αὐτὴν σκότος καὶ σκιὰ θανάτου ἐπέλθοι ἐπ' αὐτὴν γνόφος

6 καταραθείη ἡ ἡμέρα καὶ ἡ νῦν ἐκείνη ἀπενέγκαιτο αὐτὴν σκότος μὴ εἴη εἰς ἡμέρας ἐνιαυτοῦ μηδὲ ἀριθμηθείη εἰς ἡμέρας μηνῶν

7 ἀλλὰ ἡ νῦν ἐκείνη εἴη δόδυνη καὶ μὴ ἔλθοι ἐπ' αὐτὴν εὐφροσύνη μηδὲ χαρμονή

8 ἀλλὰ καταράσαιτο αὐτὴν ὁ καταρώμενος τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὁ μέλλων τὸ μέγα κῆτος χειρώσασθαι

9 σκοτωθείη τὰ ἄστρα τῆς νυκτὸς ἐκείνης ὑπομείναι καὶ εἰς φωτισμὸν μὴ ἔλθοι καὶ μὴ ἴδοι ἑωσφόρον ἀνατέλλοντα

10 ὅτι οὐ συνέκλεισεν πύλας γαστρὸς μητρός μου ἀπήλαξεν γὰρ ἂν πόνον ἀπὸ ὀφθαλμῶν μου

11 διὰ τί γὰρ ἐν κοιλίᾳ οὐκ ἐτελεύτησα ἐκ γαστρὸς δὲ ἐξῆλθον καὶ οὐκ εὐθὺς ἀπωλόμην

12 ἵνα τί δὲ συνήντησάν μοι γόνατα ἵνα τί δὲ μαστοὺς ἐθήλασα

13 νῦν ἂν κοιμηθεὶς ἡσύχασα ὑπνώσας δὲ ἀνεπαυσάμην

14 μετὰ βασιλέων βουλευτῶν γῆς οἱ ἡγαυριῶντο ἐπὶ ξίφεσιν

15 ἡ μετὰ ἀρχόντων ὃν πολὺς ὁ χρυσός οἱ ἐπλησαν τοὺς οἰκους αὐτῶν ἀργυρίου

16 ἡ ὥσπερ ἔκτρωμα ἐκπορευόμενον ἐκ μήτρας μητρὸς ἡ ὥσπερ νήπιοι οἱ οὐκ εἶδον φῶς

17 ἐκεῖ ἀσεβεῖς ἐξέκαυσαν θυμὸν ὀργῆς ἐκεῖ ἀνεπαύσαντο κατάκοποι τῷ σώματι

18 ὁμοθυμαδὸν δὲ οἱ αἰώνιοι οὐκ ἤκουσαν φωνὴν φορολόγου

19 μικρὸς καὶ μέγας ἐκεῖ ἐστιν καὶ θεράπων οὐ δεδοικώς τὸν κύριον αὐτοῦ

20 ἵνα τί γὰρ δέδοται τοῖς ἐν πικρίᾳ φῶς ζωὴ δὲ ταῖς ἐν ὀδύναις ψυχαῖς

21 οἱ ὄμείρονται τοῦ θανάτου καὶ οὐ τυγχάνουσιν ἀνορύσσοντες ὥσπερ θησαυρούς

22 περιχαρεῖς δὲ ἐγένοντο ἐὰν κατατύχωσιν

23 θάνατος ἀνδρὶ ἀνάπαυμα συνέκλεισεν γὰρ ὁ θεὸς κατ' αὐτοῦ

24 πρὸ γὰρ τῶν σίτων μου στεναγμός μοι ἥκει δακρύω δὲ ἐγὼ συνεχόμενος φόβῳ

25 φόβος γάρ ὅν ἐφρόντισα ἥλθέν μοι καὶ ὅν ἐδεδοίκειν συνήντησέν μοι

26 οὕτε εἰρήνευσα οὕτε ἡσύχασα οὕτε ἀνεπαυσάμην ἥλθεν δέ μοι ὀργή